

tus malos , ab iustitia & æquitate alienos, nocere paratos, & qui impias hominum mentes transuerfas agere vnicè affectent. ἀλλ' ἐδέμην. sed an non. γ. γε, saltem, id est si neque sacrilegio, neque furto, neque rapina opes tibi parasti, an non saltem fraude aliqua & dolo cuiuspiam bona tibi quaesisti? ὠήρακλεις. Exclamat præ indignatione, quod mentem Chremyli non affequetur, mox quali desponderit animum, subdit

Βλ. Ω' ἔγωγε ἐγώ σοι τὲτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
Ε' δέλω δ' ἔλατ' ἀφ' ἑνὸς πυθόθεν τὴν πόλιν
Τὸ σὸμ' ὀπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.
Χρ. Καί μιν φίλον γ' αἰμοὶ δοκῆς, νητὰς θεῶν,
Τρεῖς μναῖ ἀναλώσας γε λογισάσθαι δάδε-
κα.
Βλ. Ο' ἔγωγε πν' ὅππ' τὲ βήματ' ἀδεδομένον,
Ἰκετηρίαν ἔχοντα, μὴ τῶν παίδων
Καὶ τῆς γυναικὸς κὲ διοίοντ' αἰπυρὶς
Τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὀποιῶν, τῶν Πам-
φίλου.

Σχόλια. Εγώ σοι τὲτ' ἀπὸ σμικροῦ.] ὡς πρὸς εὐρηκότα ἢ ἀλάξεις, ζητῆται δὲ τῆ ἀπικατότητι, ἀντὶ ποσότητος. Τὸ σὸμ' ὀπιβύσας.] τίνεταί πρὸς τοὺς ῥήτορας, ἐπειδὴ εἰώθασιν τοῖς ἔρμασι κεκληρωμένους ὀππορτίεσθαι ὡς κοινωφέλεις.

BISETVS. Ἐπιβύσας] Σ. ἐμπλήσας, γεμίσας, ὡς Ὀμηρος, τ- Νήματ' ἀσκητῶ βεβυσμένον. καὶ ὀπιβύσαντες, ὀπιβύσαντες, σκεπάζοντες. καὶ βύσειν τ' φράττειν, καὶ καλύπτειν. Κέρμασι] Σ. κέρματ' α. ἄλεπτότατ' α. καὶ κερματίζειν, εἰς λεπτά διαίρειν. πρὸς τὸ κείρειν λέγεται. καὶ τῶν χρημάτων λεπτότατόν τι μέρος δηλοῖ. μέτρον ὃ χρεὶν χρυσίου κέρμασιν.

GERARDVS. Τούτῳ,] hoc tuum crimen diluam, quaecumque, ac quantumcunque fuerit, ob hocque non traduceris, neque male audies apud ciues. Ad rhetorem enim illum veniam, qui contra te dicturus est, & verborum lenocinio tuū flagitium exaggeraturus: is, ubi pusillum pecuniae numeraro, non modò scelus tuum extenuabit, sed ubi te innocentissimum probarit, aduersario tuo, atque adeò cunctis ciuibus, æternum imponet silentium. Celebre est, neque extra re, quòd de Demosthene traditur. Is cum in concione acriter Milesiorum legatis restitisset, ac in posterum diem causa reiecta esset, per noctē legatum adiere, magnopere rogantes ne postredie contra se diceret, quod impetrarunt, tradita illi pecunia, quantam petiuerat. Postredie ergo venit Demosthenes in concionem, collo multa lana circumducto, σιαγγίλιον, id est, anginā se pati fingens, propterea spiritibus coartatis, dicere se non posse innuens. Aderat tum non incitus vir, quem simulatio non fefellerat, qui exclamauit Demosthenem non σιαγγίλιον sed ἀργυράγγιλιον, id est non anginam, sed argentanginam pati, silentium eius argento redemptum significans. Πυθόθεν] ἀποκλινομαι, prius quam resciscat vrbs, id est, ciues: ita enim rhetor sciet crimen arte dissimulare, vt nemo ciuium crediturus sit, te illius reum esse. φίλος. Quoniam dictum erat ὠ' τῶν. Sentio hanc tuam amicitia fictam. Si enim mea

A φέρε, quod est, ipse dic si lubet: posthac certum est nihil diuinare. ποῖ. quò, in quam partem quis vertatur, id est, quis alias vias promptè ditescendi comminiscatur? ipse enim sibi in animum inducere nequit, bona Chremyli ex hæreditate aliqua, donatione, aut arte quapiam lucrosa, tantillo tempore facta fuisse auctiora. τρέπωτο ἀ τρέπομαι est: & τάλιθες pro τὸ ἀληθές ponitur.

B BL. At ego, bone vir, negotium hoc modico tibi Sumptu effectum dabo: & priusquam ciuibus Innotescat, iam tabularum os pecunia Probè obturabo. CH. Atqui per Deos, tu mihi Talis vidère amicus: qui si tres minas Exposueris, repetiturus sis duodecim.
BL. Virum ego mi vidère videor, qui supplicem Oliua ramum gestitans, cum liberis
C Et vxore ad tribunal sedebit: & A Pamphili Heraclidis, si quis conferat, Ne tantillum quidem, vlla in parte differet.

causa tres libras insumpseris, in libris rationum duodecim computabis. ὄρα. Deterret Chremylum à minis iudiciorum, à calamitate quæ ipsi, liberis eius & vxori impendat: si in ius vocatus ab eo, cuius rem occupat, cogetur ob delictum pœnas dare, ὄρα, ita èert' sum de eo quod tibi imminet, vt non dubitem affirmare illud iam me videre.

τινα. Eurystheus Herculi viuo infestus semper fuit, & inimicus summus. Mortuo Hercule Heraclidas, id est, liberos Herculis, & qui à partibus illius steterant, pertinacissimè est infectatus: cuius scuitiam cum neque ferre, neque repellere posse se agnoscerent, tandem ad Athenienses opis gratia supplices venerunt. Chærephon tragicus poëta horum miseriam postea carmine descripsit. Deinde Páphil' in lignis pictor in Stoa, porticu Atheniensium, mirè expressit. Ait ergo Blesfidemus se propediem simile quiddam visurum in Chremylo, vxore, & liberis eius: fore enim breui, vt hi omnes ob surreptas opes in ius pertrahantur, coramque senatu tam calamitosi videantur, quàm Heraclida quondam fuere. τινα, vnum aliquem: non nominat, quoniam putat Chremylum satis intellecturum, hoc de se, & de suis dici. Καθεδ' ἔρχομαι,] participium futuri posterioris ἀ καθέξομαι. Etiamnum obseruatur, vt rei coram senatu sedeant nudato capite.

Σχόλια. Ἰκετηρίαν ἔχοντα] ἰκετηρία ἔστι κλάδος ἑλάδας ἐξ ἑνὸς πεπενημένους, οἱ γὰρ ἰκετεύοντες ἑλάδας καλεῖται κλάδον.

BISETVS. ἰκετηρίαν,] αὐτίκω ἔκετηρίαν Σοφοκλῆς ὁ παρ' Οἰδίποδι τυράννω, κλάδος ἰκετηρίας, καὶ κλάδος ἰκεσίας καλεῖται. Εὐεπίδης ἦ, θαλλὸς ἰκίπρας, καὶ κλάδος ἰκεσίας. Διγύλος ἦ ἐν Εὐμυρίσιν ἡμῖν τὸ ἔκετον χῆμα καλῶς ἔχει τῶν δηλοῖ.

Ε' γὰρ μὲν ἔρω πρὸς πολυσεφῆ μυχόν, Ὄρω δ' ἐπ' ὀμφαλῶ μὲν ἀνδρα θεομουσῆ Ε' δ' ἄρα ἔχοντα, προστροπαμον, αἵματι Στῆζοντα χεῖρας, καὶ νεοσσοδὲς ξίφος, ἔχοντ' ἑλάδας θ' ὑψιγυνητῶν κλάδον, Ἀπνεὶ μεγίστῳ σωφρόνως ἐσεμμένον Ἀργῆτι μαλλῶ. D iij